

CONSILIUL LEGISLATIV

București, 17.03.2026

Bp. 17.03.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea
Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în vederea
informării debitorului asupra prescripției dreptului
de a obține executarea silită

București, 17.03.2026

1. 157. 16.03.2026

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii
nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în vederea informării
debitorului asupra prescripției dreptului de a obține executarea silită
(b17/03.02.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu
adresa nr. XXXV/565/09.02.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ
cu nr. D53/09.02.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată,
și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a
Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare
completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă,
republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit *Expunerii de motive*, prin promovarea prezentei
propuneri legislative sunt vizate „instituirea unei obligații clare de
informare prealabilă a debitorului cu privire la situația prescripției și la
dreptul de a o invoca; asigurarea caracterului efectiv al exercitării
dreptului debitorului de a invoca prescripția în orice fază a executării
silite; responsabilizarea creditorului în situația inițierii sau continuării
executării silite pentru creanțe vădit prescrise, inclusiv sub aspectul
cheltuielilor de executare și al răspunderii pentru prejudiciile cauzat”.

2. Propunerea se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută de art. 31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, nu sunt prezentate clar cerințele care reclamă intervenția normativă, implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare, măsurile de implementare, respectiv modificările instituționale în măsura în care acestea există.

5. În aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (5) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară eliminarea din **titlu** a sintagmei „în vederea informării debitorului asupra prescripției dreptului de a obține executarea silită”.

6. La partea introductivă a **articolului unic**, având în vedere că propunerea legislativă este compusă din trei articole, în aplicarea dispozițiilor art. 47 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară marcarea prin abrevierea „**Art. I**”.

Totodată, după sintagma „Partea I” vor fi precizate elementele de identificare ale editorialului în care a fost republicat actul normativ de bază, urmând a fi inserată sintagma „**nr. 247 din 10 aprilie 2015**”.

7. La **partea dispozitivă a pct. 1**, în acord cu uzanțele de redactare a actelor normative, sintagma „articolul 664¹” va fi redată sub forma „**art. 664¹**”, observație valabilă și pentru situația similară de la **pct. 2** cu referire la sintagma „articolul 706¹” care va fi redată sub forma „**art. 706¹**”, precum și pentru situația similară de la **pct. 3**, cu referire la sintagma „alineatul (4)” care va fi redată sub forma „**alin. (4)**”.

8. La **pct. 1**, potrivit textului propus pentru **art. 664¹ alin. (2)**, creditorului îi revine obligația de a comunica debitorului „termenul de prescripție aplicabil creanței, data de la care începe să curgă termenul de prescripție, data împlinirii termenului de prescripție, potrivit actelor și faptelor cunoscute creditorului, mențiunea expresă a dreptului debitorului de a invoca prescripția în orice fază a procedurii de executare silită” menționăm că, de aceste informații beneficiază debitorul, iar nu creditorul, în ipoteza unei ulterioare cererii de

executare, context în care menționăm că, de principiu, *părțile au obligația să-și probeze pretențiile și apărările* (art. 10 din actul normativ de bază), *sarcina probei revenind celui care face o susținere în cursul procesului, aceștia trebuind să o dovedească* (art. 249 din actul normativ de bază).

Totodată, în considerarea celor anterior precizate, este de analizat și dacă dispozițiile propuse nu contravin art. 707 din actul normativ de bază, „*Prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate. Prescripția stinge dreptul de a obține executarea silită și orice titlu executoriu își pierde puterea executorie*”.

Față de cele anterior precizate, nu reiese în mod clar în ce măsură informațiile puse la dispoziție de către creditor sunt de natură a fi luate în considerare de către executorul judecătoresc în deschiderea dosarului de executare, în condițiile art. 665 din actul normativ de bază, sau de către instanța de executare în cadrul cererii de încuviințare a executării silite, în condițiile art. 666 din actul normativ de bază, sau acestea pot fi valorificate de către debitor doar în cadrul *contestației la executare*, reglementată în cadrul art. 712 - 720 din actul normativ de bază, în condițiile existenței unui *termen de 15 zile în care se poate face contestația la executare* de la data când contestatorul a luat cunoștință de actul de executare pe care-l contestă; cel interesat a primit comunicarea ori, după caz, înștiințarea privind înființarea popririi, debitorul care contestă executarea însăși a primit încheierea de încuviințare a executării sau somația ori de la data când a luat cunoștință de primul act de executare – art. 715 din actul normativ de bază.

De asemenea, la **art. 664¹ alin. (2), lit. d)**, care vizează „mențiunea expresă a dreptului debitorului de a invoca prescripția în orice fază a procedurii de executare silită” este de analizat în ce măsură această dispoziție este compatibilă cu norma care vizează termenul de 15 zile în care se poate face contestația la executare, anterior menționată.

Reiterăm observația și pentru actualul **pct. 2**, referitor la textul propus pentru **art. 706¹ alin. (1)**, potrivit căruia „Prescripția dreptului de a obține executarea silită poate fi invocată de debitor în orice stare a procedurii de executare, *inclusiv după efectuarea unuia sau mai multor acte de executare*”. Față de acest ultim aspect, precizăm că, potrivit art. 709 din actul normativ de bază, *cursul prescripției se întrerupe pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației*

prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei; pe data depunerii cererii de executare, însoțită de titlul executoriu, chiar dacă a fost adresată unui organ de executare necompetent; pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare.

Totodată, potrivit art. art. 709 alin. (2), „**După întrerupere, începe să curgă un nou termen de prescripție**”.

Așadar, este de analizat în ce măsură dispozițiile propuse sunt compatibile cu cele în vigoare.

De asemenea, la textul propus pentru **art. 706¹ alin. (2)**, referirea generică la „legea civilă” nu răspunde criteriilor de claritate și predictibilitate a textului normativ, fiind necesară indicarea în mod expres a dispozițiilor normative avute în vedere.

9. Având în vedere ordinea articolelor asupra cărora se preconizează a se interveni, **pct. 3** trebuie să devină pct. 2, iar actualul **pct. 2** va deveni pct. 3.

10. La actualul **pct. 3**, din redactarea textului propus pentru **art. 670 alin. (3)** reiese că se dorește instituirea unei excepții de la textul alin. (2), care prevede că, de principiu, cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit.

În actuala redactare, nu se poate determina ipoteza avută în vedere, respectiv care au fost consecințele faptului că debitorul cunoștea împrejurarea că a intervenit prescripția dreptului de a obține executarea silită, dacă a acționat în consecință sau care au fost acțiunile pe care le-a întreprins, norma în formularea actuală fiind ambiguu redactată.

Referitor la sintagma „creditorul răspunde pentru prejudiciile cauzate”, aceasta face deja obiectul dispozițiilor privind răspunderea civilă contractuală sau delictuală, în măsura în care se dorește circumstanțierea la ipoteza în cauză este necesară reformularea.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 191/06.03.2026